

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18C/152/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814209197
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3814209197.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO 36 613 843, proti odporcom: 1/ K. I. st., narodený XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX/XX, I., 2/ K. I. ml., narodený X.X.XXXX, bytom C. č. XXX/XX, I. o zaplatenie 6 168,96 EUR s príslušenstvom, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava, zast. JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom, so sídlom v Bratislave, takto

rozhodol:

- I. Návrh zamieťa.
- II. Odporcovi 1/ a odporcovi 2/ náhradu trov konania nepriznáva.
- III. Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu 1/ a odporcu 2/ trovy konania v sume 1 566,59 EUR na účet jeho právneho zástupcu vedený v Tatra banke, a.s., č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 26.05.2014 domáhal proti odporcom prostredníctvom svojho právneho zástupcu zaplatenia 6 168,96 EUR s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 21.06.2010 do 12.02.2014 v sume 659,49 EUR, s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 6 168,96 EUR od 13.02.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. V návrhu uviedol, že odporca dňa 23.08.2005 uzatvoril s právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenskou sporiteľňou a.s.) zmluvu č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytla Slovenská sporiteľňa, a.s. odporcovi 1/peňažné prostriedky. Odporca 2/ prevzal na seba ručiteľský záväzok. Navrhovateľ zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa §§497 až 507 Obchodného zákonníka a zák.č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Na základe zmluvy o postúpení zo dňa 18.12.2008 uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a navrhovateľom došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá ku dňu postúpenia predstavovala sumu 12 070,77 EUR a pozostávala z istiny 10.369,99 EUR , úroku z omeškania 1 700,78 EUR , pričom túto sumu úroku z omeškania si navrhovateľ v konaní neuplatňuje. Podľa zmluvy postupca t.j. Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporcovi úver vo výške 6 638,78 EUR , ktorý mal byť splatný v mesačných splátkach vo výške 97,92 EUR vždy k 20. dňu v mesiaci a navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.06.2010 do 20.08.2015 v počte 63 a celkovej výške 6 168,96 EUR. Splátky pôvodne splatné od 20.02.2014 do 20.08.2015 sa stali splatnými dňa 12.02.2014, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť. Navrhovateľ si tiež uplatňuje v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Odporca odo dňa postúpenia pohľadávky ku dňu podania žalobného návrhu neuhradil na splátkach žiadnu sumu.

Odporca 1/ a 2/ sa k návrhu nevyjadrili, zostali v konaní pasívni.

Podaním z 23.09.2014, doručeným súdu dňa 26.09.2014 do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, zastúpené JUDr. Bohdanom Jakubisom, podaním z 31.10.2014, doručeným súdu 04.11.2014 vzniesol vedľajší účastník v konaní námietku premlčania celého nároku podľa § 101 a 103 Občianskeho zákonníka, k postúpeniu pohľadávky namietol, že podľa § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka, alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku, zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, ak bez súhlasu klienta. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že banka môže postúpiť iba pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku, teda banka môže postúpiť iba nesplácanú časť peňažného záväzku spolu s príslušenstvom a celý záväzok až po jeho predchádzajúcom zosplatení za predpokladu dodržania postupu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. (uznesenie KS v Prešove zo dňa 29.05.2014 sp. zn. 6Co/119/2013).Z už uvedeného potom vyplýva, že ak je pre platnosť postúpenia potrebné splniť určité podmienky, ako napr. tie kt. sú uvedené v § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. je postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou je tak povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta vyzvala na splnenie svojho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka. Tiež pre absenciu výpisu z úverového účtu alebo iného dôkazu o bezhotovostnej operácii v prospech účtu dlžníka nemožno považovať za dokázanú existenciu pohľadávky navrhovateľa zo zmluvy o úvere. V zmysle čl. I. tejto zmluvy totiž k poskytnutiu úveru a vzniku záväzku dlžníka vrátiť ho dochádza až okamihom poskytnutia peňažných prostriedkov, taktiež nemožno považovať že preukázanú podmienku 90-dňového omeškania odporcu s niektorou splátkou, ako ani to, že by bol aj písomne vyzvaný na splnenie svojho záväzku zo zmluvy. Navrhovateľ tak nedokázal, že pohľadávka voči odporcovi v čase jej postúpenia na navrhovateľa existovala, teda že finančné prostriedky boli skutočne odporcovi poskytnuté, a že pohľadávka bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z., nemožno tak považovať za dokázané platné postúpenie pohľadávky na navrhovateľa a že tento je oprávnený pohľadávku voči odporcovi uplatňovať pred súdom. S poukazom na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka namietol porušenie spotrebiteľského práva, keď v danom prípade má za to, že navrhovateľ (resp. právny predchodca) úver zosplatalil v rozpore s týmto ustanovením, keď takýto postup odporuje zákonu, preto je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný. Žiadal s poukazom na uvedené žalobný návrh v celom rozsahu zamietnuť. Uplatnil si trovy konania.

Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu podaním z 28.01.2015 vzniesol námietku proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Uznesením z 05.03.2015 súd pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcov, proti ktorému podal navrhovateľ odvolanie. Krajský súd v Trenčíne uznesením z 11.08.2015 rozhodnutie okresného súdu potvrdil.

Navrhovateľ sa podaním z 22.05.2015, doručeným súdu dňa 28.05.2015 vyjadril k námietke premlčania vznesenej vedľajším účastníkom a uviedol s poukazom na § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka že na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Keďže námietku premlčania vzniesol vedľajší účastník, uplatnila ju tak neoprávnená osoba. Navrhovateľ si v konaní uplatňuje nepremičané splátky úveru splatné od 20.06.2010 do 20.08.2015, splátky pôvodne splatné od 20.02.2014 do 20.08.2015 sa stali splatnými dňa 12.02.2014, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom a spravuje sa Obchodným zákonníkom. Navrhovateľ žiadal návrhu v celom rozsahu vyhovieť. Vo vyjadrení z 26.06.2015 k aktívnej legitímácii navrhovateľa uviedol, že odvolávajúci sa na názor doc. W. I. J., M., LL.M. že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka, navrhovateľ tak má za to, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky.

Navrhovateľ sa na pojednávanie nedostavil, jeho neúčast' na pojednávaní ospravedlnil jeho právny zástupca, taktiež právny zástupca vedľajšieho účastníka ospravedlnil neprítomnosť vedľajšieho

účastníka na pojednávania, vyjadrili súhlas s pojednávaním a rozhodnutím v ich neprítomnosti. Odporca 1/ mal predvolanie riadne doručené, svoju neprítomnosť neospravedlnil, nepožiadaval o odročenie pojednávania, odporca 2/ sa na adrese doručovania predvolania podľa správy polície zdržiava, podľa § 47 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku mal predvolanie riadne doručené, súd preto pojednával v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. v ich neprítomnosti.

Súd vykonal vo veci dokazovanie a to prednesom právneho zástupcu navrhovateľa a vedľajšieho účastníka na strane odporcu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a to najmä zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, dohodou o ručení z23.08.2005, všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámením SLSP a.s. o postúpení pohľadávky, zmluvou o postúpení pohľadávky z 18.12.2008, prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, pokusom o zmier z 24.01.2014, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, písomnými podaniami vedľajšieho účastníka a navrhovateľa a ďalšími listinami založenými v spise,, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav :

Dňa 23.08.2005 medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovenskou sporiteľňou a.s. ako veriteľom a odporcom 1/ ako dlžníkom bola uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe uvedenej zmluvy právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi 1/ úver vo výške 6 638,78 EUR (200.000,- Sk). Úroková sadzba úveru bola dohodnutá vo výške 12,10 % ročne v deň uzatvorenia úverovej zmluvy, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.09.2005, so splatnosťou k 20.dňu v kalendárnom mesiaci a s konečnou splatnosťou úveru k 20.08.2015. Splatnosť úrokov bola dohodnutá mesačne posledný deň kalendárneho mesiaca.

Z priloženého výpisu z úverového účtu vyplýva, že odporca 1/ dňa 23.08.2007 čerpal peňažné prostriedky vo výške 6 638,78 EUR. Listom zo dňa 24.01.2014 označeným ako pokus o zmier vyhlásil navrhovateľ mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru a vyzval odporcu 1/ a 2/ k úhrade dlžnej sumy vo 12 070,77 EUR najneskôr do 15 dní odo dňa doručenia.

Dňa 23.08.2005 medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovenskou sporiteľňou a.s. ako veriteľom a odporcom 2/ ako ručiteľom bola uzatvorená Dohoda o ručení.

Navrhovateľ pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2011 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa a.s., Tomášikova 48 Bratislava a navrhovateľom EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, Bratislava. Postupca zaslal odporcovi písomné oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 12.04.2011.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávani zotrval na svojich písomných vyjadreniach, žalobný nárok považoval za nepremičaný s poukazom na zmluvu o úvere ako na absolútny obchod, kedy je potrebné aplikovať obchodný zákonník, oznámením o postpení pohľadávky zo strany právneho predchodcu navrhovateľa obom odporcom došlo bez ďalšieho k založeniu aktívnej legitimácie navrhovateľa v tomto konaní.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu 1/ a 2/ na pojednávani žiadal žalobný návrh zamietnuť v celom rozsahu, ako prvý dôvod uviedol, že nárok je premlčaný, čo vyplýva aj z rozsudku NSSR 3MCdo 14/2014 z 21.04.2015, ktorým ustálil, že na právny vzťahy kde je účastníkom spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného zákonníka, nárok je premlčaný, omeškania trvá viac ako 8 rokov a teda by uplynula lehota aj podľa obchodného zákonníka. V ostatnom vedľajší účastník zotrval na svojich písomných vyjadreniach.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho

prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vykonaným dokazovaním má súd preukázané, že v prejednávanej veci sa navrhovateľ ako postupník domáha voči odporcovi 1/ a 2/ zaplata sumy 6 168,96 EUR s príslušenstvom, pričom ide o pohľadávku, ktorú mal nadobudnúť na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 18.12.2008 od postupcu, právneho predchodcu navrhovateľa, Slovenskej sporiteľne a.s., IČO: 00 151 653, ktorá je bankou. Pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala sumu 12 070,77 EUR. Pohľadávka vznikla na základe zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa, Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 a odporcom 1/ podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s Obchodným a Občianskym zákonníkom. Súd vyvodil ten záver, že žalobný návrh nebol podaný dôvodne. V prvom rade sa zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa, pričom v tejto súvislosti poznamenáva, že súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Aktívnu vecnú legitímáciu sa pritom rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že navrhovateľ nie je aktívne legitimovaný na podanie tohto návrhu, nakoľko súdu nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu. Súd v tejto súvislosti uvádza, že navrhovateľ resp. jeho zástupca bol v rámci predvolania na pojednávanie súdom poučený v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p., pričom relevantný dôkaz preukazujúci jeho aktívnu legitímáciu v konaní z titulu postúpenia pohľadávky súdu nepredložil. Nakoľko aktívnu vecnú legitímáciu navrhovateľa nebolo

možné zistiť, resp. vyvodiť ani z iných, navrhovateľom predložených listín, súd nezostávalo nič iné, že žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie zamietnuť v celom rozsahu.

Právna úprava postúpenia pohľadávky je všeobecne upravená v § 524 Občianskeho zákonníka a spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) vstúpi nový veriteľ (postupník) na základe zmluvy uzatvorenej medzi nimi. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stane postupník a nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Pri tzv. bankových úveroch, kde postupcom je banka, je zároveň pre platné postúpenie pohľadávky nutné dodržať podmienky stanovené v ustanovení § 92 ods. 7 zákona o bankách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (v súčasnosti ustanovenie § 92 ods. 8), ktoré je špeciálnou úpravou voči všeobecnej úprave postúpenia pohľadávok. Podľa prvej vety § 92 ods. 7 zákona o bankách, možno pohľadávku banky aj bez súhlasu dlžníka postúpiť inej osobe (aj osobe, ktorá nie je bankou) v prípade, ak dlžník mešká napriek písomnej výzve banky s čo i len časťou svojho záväzku najmenej 90 dní. Podľa druhej vety § 92 ods. 7 zákona o bankách banka nemôže postúpiť pohľadávku bez súhlasu dlžníka, ak dlžník pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, ibaže by súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok (druhá veta za bodkočiarkou). Z predmetného ustanovenia zároveň vyplýva, že postúpené môžu byť iba splatné pohľadávky a nie pohľadávky, ktorých splatnosť nastane až po postúpení pohľadávky.

Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 7 zákona o bankách teda môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatnou a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a nepretržitého omeškania dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (napríklad uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29. 05. 2014). Banka je teda oprávnená postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne napriek písomnej výzve banky v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní.

V konaní bolo navrhovateľom tvrdené, že dňa 18.12.2008 bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 a navrhovateľom ako postupníkom, ktorej predmetom malo byť aj postúpenie pohľadávky voči odporcovi 1/ zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 23.08.2005. V konaní nebolo navrhovateľom preukázané, že by Slovenská sporiteľňa a.s. vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, postúpenie pohľadávky Slovenská sporiteľňa a.s., IČO: 00 151 653 iba oznámila odporcovi 1/ a 2/ listom zo dňa 02.01.2009. Súd preto dospel k záveru, že Slovenská sporiteľňa a.s., IČO: 00 151 653 mohla na navrhovateľa v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok postúpiť iba splátky dovtedy splatné, za súčasného splnenia oboch podmienok uvedených v § 92 ods. 7 zákona o bankách (písomná výzva banky, omeškanie trvajúce viac 90 dní), preto súd skúmal, či boli splnené.

Súd z listín predložených navrhovateľom nemal preukázané, že by odporca 1/ a 2/ bol písomne vyzvaný Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 a že by po takejto výzve bol odporca 1/ a 2/ v omeškaní viac ako 90 dní so splnením svojho peňažného záväzku. Taktiež zo skutočnosti, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti vykonal navrhovateľ listom zo dňa 24.01.2014 mal súd preukázané, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo zo strany navrhovateľa ako osoby, ktorá nie je bankou až po postúpení pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 18.12.2008, pričom navrhovateľ v konaní nepreukázal, že mimoriadnu splatnosť vyhlásila Slovenská sporiteľňa, a.s. ani že dlžník meškal napriek písomnej výzve banky s čo i len časťou svojho záväzku najmenej 90 dní a teda súd má v konaní preukázané nesplnenie podmienok uvedených v ustanovení § 92 ods. 7 zákona o bankách. Pokiaľ by aj boli zmluvou postúpené splatné pohľadávky (t.j. dovtedy splatné splátky), v tejto časti súd nemá preukázanú existenciu výzvy banky podľa § 92 ods. 7 prvá veta zákona o bankách.

Navrhovateľ nepreukázal, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, pretože nepreukázal splnenie podmienok citovaných v § 92 ods. 7 Zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách, preto súd dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky uplatnenej návrhom bolo neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka a navrhovateľ nenadobudol pohľadávku voči odporcovi 1/ a 2/. Vzhľadom k tomu, že v konaní nebolo preukázané, že navrhovateľ nadobudol platne pohľadávku Slovenskej sporiteľne, a.s. voči odporcom, ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania, súd návrh v celom rozsahu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie zo strany navrhovateľa na podanie tohto návrhu. Povinnosťou

navrhovateľa v konaní bolo svoje tvrdenia súdu preukázať, podľa názoru súdu len samotné oznámenie o postúpení pohľadávky nestačí, pričom neunesenie dôkazného bremena vyvoláva v konečnom dôsledku nepriaznivý výsledok pre toho účastníka, ktorého zaťažuje dôkazné bremeno. Pokiaľ vedľajší účastník vzniesol v konaní aj námietku premlčania súd na záver dodáva, že zamietol návrh pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie zo strany navrhovateľa na podanie tohto návrhu, avšak je toho názoru, že právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom 1/ a 2/ sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka) aj napriek tomu, že navrhovateľ uviedol v návrhu, že zmluva obsahuje všetky znaky a náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až § 507 Obchodného zákonníka (ObZ). Je nepochybné, že právny predchodca navrhovateľ uzavrel s odporcom 1/ zmluvu o úvere. Uvedený typ zmluvy je upravený v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Základné práva a povinnosti sa teda odvodzujú z § 497 a nasl. ObZ. Na druhej strane je tiež zrejmé, že odporca 1/ v danom prípade pri podpise zmluvy vystupoval ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby, teda ako spotrebiteľ (čo vyplýva aj z jeho označenia v zmluve), kým právny predchodca navrhovateľa konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Išlo pritom o typovú zmluvu, teda zmluvu, ktorá je pripravená na predtlačenom formulári, do ktorého sa vypisujú iba meniace sa údaje, pričom jej obsah nemohol odporca 1/podstatným spôsobom meniť. Aj keď v znení účinnom do 1.1.2008 OZ obsahoval § 52 ods. 1 OZ iba demonštratívny výpočet spotrebiteľských zmlúv, v zmysle v tom čase platného § 23a zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa za spotrebiteľskú zmluvu treba považovať každú zmluvu uzavretú podľa OZ alebo ObZ, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Vzhľadom na túto skutočnosť a vzhľadom na povahu zmluvných strán mala táto zmluva spotrebiteľský charakter. Za tohto stavu potom jednotlivé práva a povinnosti zmluvných strán nemôžu byť v rozpore s úpravou § 52 a nasl. OZ a keďže svojou povahou ide o spotrebiteľský úver, takáto zmluva musí mať aj náležitosti zákona č. 258/2001 Z.z.. Spornou otázkou sa v danom prípade javí posúdenie, podľa ktorého právneho predpisu je potrebné posúdiť namietané premlčanie, teda či je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného alebo Občianskeho zákonníka. Súd nijako nepopiera argumenty, že úver je absolútnym obchodom a že na úver dopadá tretia časť ObZ bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy. Zmluva uzavretá v danom prípade je však v zmysle vyššie uvedeného zároveň aj zmluvou spotrebiteľskou. Je pravdou, že názory na aplikáciu OZ alebo ObZ na otázku premlčania v spotrebiteľských vzťahoch nie sú jednotné. Súd sa v tomto prípade na základe nižšie uvedených úvah priklonil k názoru, že na otázku premlčania je v danom prípade potrebné aplikovať ustanovenia OZ, ktorý názor sa aj z úradnej činnosti súdu javí ako väčšinový. V konaní nebolo sporné, že odporca 1/na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 23.08.2005 čerpal od Slovenskej sporiteľne a.s. poskytnutý úver vo výške 200.000,- Sk a tento sa zaviazal splácať v mesačných splátkach po 2.950,- Sk. Rovnako bolo preukázané, že zmluvou o postúpení pohľadávok z 18.12.2008 postúpila Slovenská sporiteľňa a.s. na navrhovateľa predmetnú pohľadávku zo zmluvy o úvere, pričom podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva zostatok pohľadávky celkom vo výške 363 643,90 Sk s uvedením celkového počtu dní omeškania 1185 dní. I keď v danej veci išlo o zmluvu o úvere uzavretú podľa Obchodného zákonníka, podľa názoru súdu svojim charakterom je zároveň i zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý síce neupravuje zmluvy ako osobitný zmluvný typ úveru, avšak obsahuje určitý právny rámec pre všetky zmluvné typy, či už podľa Obchodného zákonníka alebo Občianskeho zákonníka. Podľa názoru súdu na záväzky a i posudzovanie námietky premlčania z takejto zmluvy hoci je uzavretá podľa Obchodného zákonníka je potrebné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to i ustanovenia všeobecné k záväzkovým vzťahom, teda i premlčanie. Zákon o spotrebiteľských úveroch je svojou povahou občianskoprávnym predpisom a je potrebné podporné použitie Občianskeho zákonníka pre posudzovanie premlčania dlhu. Súd dospel k záveru, že predmetná pohľadávka je premlčaná z dôvodu, že ku dňu postúpenia pohľadávky, t.j. ku dňu 18.12.2008 bol odporca v omeškaní 1185 dní, čo predstavuje lehotu 3,2 roka, z čoho vyplýva, že už ku dňu postúpenia pohľadávky bola táto pohľadávka už premlčaná.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. V konaní bol úspešný odporca 1/ a 2/ a vedľajší účastník na strane odporcov. Z uvedeného dôvodu majú právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Súd nepriznal odporcom 1,/2/ trovy konania, nakoľko si žiadne neuplatnili, priznal náhradu trov právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcov.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka si vyčíslil trovy právneho zastúpenia v podaní doručenom súdu dňa 16.11.2015 v sume 2 248,34 EUR ako právny zástupca vedľajšieho účastníka. Náhrada za jeden úkon právnej služby vychádzala zo žalovanej sumy a bola vo výške 210,81 EUR. Súd priznal právnemu zástupcovi náhradu trov konania podľa § 13 a, § 16, § 17 vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb nasledovne:

- prevzatie veci a príprava zastúpenia podľa § 13a cit. vyhl. = 210,81 EUR	
- vyjadrenie vo veci z 02.11.2014 = 210,81 EUR	
- vyjadrenie vo veci z 28.05.2015 = 210,81 EUR	
- vyjadrenie vo veci z 21.08.2015 = 210,81 EUR	
- vyjadrenie vo veci z 10.11.2015 = 210,81 EUR	
- účasť na pojednávaní 11.11.2015 = 210,81 EUR	
- 1 x režijný paušál á 8,04 EUR	8,04 EUR
- 5 x režijný paušál á 8,39 EUR	41,95 EUR
cestovné náhrady:	
11.11.2015 cesta Bratislava - Prievidza a späť, 2 x 368 km, BMW 318d,	
- náhrada za spotrebované PHM 0,056 l x 368 km x 1,343 Eur/l	27,68 EUR
- náhrada za každý 1 km jazdy 368 km x 0,153 Eur	56,30 EUR
- náhrada za stratu času:	
cesta Bratislava - Prievidza a späť 11.11.2015 12 x polhodina á 13,40 EUR	167,76 EUR
Spolu:	1 566,59 EUR

Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi v rámci náhrady trov právneho zastúpenia za úkon „prevzatie veci a príprava zastúpenia“ režijný paušál len v sume 8,04 EUR, t.j. podľa vymeriavacieho základu za rok 2014, keďže podanie, ktorým vedľajší účastník oznámil súdu vstup do konania bolo datované dňa 23.09.2014. Súdu bolo doručené dňa 26.09.2014. Celkom trovy konania vedľajšieho účastníka predstavujú teda 1 566,59 EUR, pričom tieto trovy konania je povinný zaplatiť navrhovateľ jeho právnemu zástupcovi podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v troch rovnopisoch. Ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., teda:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
  - ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
  - účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
  - v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
  - sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
  - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
  - rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
  - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
  - sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
  - odvolacím súdom má byť schválený zmier;
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.);
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie.